

מיתה שמוציאה מרשות אב אינו דין שמוציאה מרשות אדון -

Death, which releases her from the possession of the father; is it not justifiable that it releases her from the possession of the master

Overview

maintains that an אמה העבריה leaves her master's domain if her father dies. He derives this through a ק"ו. We know that מוציא מרשות אב¹ and nevertheless there are מוציא מרשות אדון², so מיתה האב³, which is מוציא מרשות אב³, should certainly be מוציא מרשות אדון.

asks:

ואם תאמר חופה⁴ תוכיח שמוציאה מרשות אביה ואין מוציאה מרשות אדון⁵ -

And if you will say; חופה will disprove the logic of the ק"ו; for מוציאה חופה is מוציאה from the רשות of her father, but is not מוציאה from the רשות of her master.⁶

⁷ מוציאה מרשות אדון חופה is not proves that תוספות

דאי חופה מוציאה מרשות אדון אין אדם קונה בת חברו -

For if חופה is מוציאה מרשות אדון no person will be willing to buy his friend's daughter for an אמה העבריה -

שהרי יכול להכניסה⁸ ולהוציאה מרשות אדון -

For the buyer will be concerned since the father can bring her into חופה, and thereby be מוציאה מרשות אדון.

¹ When a girl gets her סימנין she is a נערה, and remains in the רשות of her father until she becomes a בוגרת (six months later), unless she is married (a נשואה).

² When an אמה העבריה brings סימני נערות she is freed from her servitude.

³ The heirs of her father (including her brothers) have no right over (the מעשה ידיה of) the girl.

⁴ חופה generally means that the husband and wife are now together (in one house). Once there is חופה, the woman (or girl) is considered a נשואה, and her father no longer has any rights over her, even if she still is a קטנה.

⁵ The thrust of the ק"ו (seems to be) that it is harder to be מוציא מרשות האב than to be מוציא מרשות האדון (as סימנין indicate). Therefore wherever something is מוציא מרשות האב (like מיתה) it should certainly be מוציא מרשות האדון. However this is not necessarily so, for חופה is מוציא מרשות האב, and nevertheless it is not מוציא מרשות האדון. This disproves the contention of the ק"ו that whatever is מוציא מרשות האב is certainly מוציא מרשות האדון.

⁶ Presumably this means that if she became married (became a נשואה) to someone else during the time she was an אמה העבריה, she still remains an אמה העבריה and her מעשה ידיה belong to her master, and not to her husband.

⁷ Seemingly we should say that חופה is מוציאה מרשות אדון from this very same ק"ו. If סימנין which are not מוציאה מרשות אב, nevertheless are מוציאה מרשות אדון, so חופה which is מוציאה מרשות אב should certainly be מוציא מרשות אדון.

⁸ A father has the right to marry off his daughter (including חופה/נישואין) while she is a קטנה (the only time when she can be an אמה העבריה) even against her will. The father may sell his daughter for an אמה העבריה, then turn around and marry her off to someone, causing an unfair loss to the אדון if חופה is מוציאה מרשות אדון. This proves that חופה is not מוציאה מרשות אדון. See 'Thinking it over'.

answers: תוספות

ויש לומר מה לחופה שכן אינה מוציאה מרשות אב אלא מדעתו⁹ -

And one can say that this חופה is not יוכיח can be refuted; do you know why חופה is not מוציאה מרשות אדון since it is not מוציאה מרשות אב only with the father's consent - ולכן אינה מוציאה מרשות אדון¹⁰ תאמר במיתה שמוציאה מרשות אב בעל¹¹ כרחו:

So therefore it is not מוציאה מרשות אדון; can you say that regarding מיתה which is מוציאה מרשות אדון בע"כ be כ"כ; therefore it can certainly be מוציאה מרשות אב against his will;

Summary

We cannot refute the מוציא מרשות אב by saying חופה תוכיח for it is מוציא מרשות אב, but not מוציא מרשות אדון, because חופה is מוציא מרשות אב only מדעתו.

Thinking it over

If the reason why חופה is not מוציא מרשות אב is because then no one will buy an אמה אינה חופה there is a good reason why חופה תוכיח, since by חופה there is a good reason why חופה תוכיח, how can we say חופה תוכיח, since by חופה there is a good reason why חופה תוכיח, the העבריה, מוציאה מרשות אב, however this reason is not applicable to האדון; so it is not a valid פירכא?!¹³

⁹ The logic of the ק"ו is correct; anything which can be מוציאה מרשות אב can be מוציאה מרשות אדון; however by חופה it is not really מוציאה מרשות אב, since the only way she can enter חופה is with the consent of the father; this הוצאה is very weak. חופה does not 'overpower' the father, since the father enables that there should be חופה. Such a weak הוצאה cannot be מוציא from the אדון against his will. However מיתה which is מוציאה מרשות אב is a strong הוצאה, where the father has no choice; he gives up his daughter's rights (his heirs do not inherit her מעשה ידיה וכו') against his will; such a strong הוצאה can be מוציא מרשות אדון מק"ו even against his will.

¹⁰ מוציאה מרשות אדון בעל כרחו (ק"ו) that it should be כרחו; how can you derive (through the ק"ו) that it should be כרחו?

¹¹ Therefore it can certainly be מוציאה מרשות אדון בע"כ.

¹² See footnote # 8.

¹³ See בית לחם יהודה אות שסג.